

РЕШЕНИЕ

№ 1911

гр. София, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10985** по описа за **2022** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи срещу Решение № 3889/20.10.2022 г. по НАХД № 9178/2022 г. на СРС, НО 135 състав. С оспореното решение е отменен Електронен фиш серия Г № 0043961/06.06.2022 г., издаден от СДВР, с който на „Венчър шилд България“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. на основание чл. 638, ал. 4, вр. с ал. 1, т. 2 от КЗ, вр. с чл. 461, т. 1 от КЗ за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

В жалбата касационната жалба се твърди, че решението на СРС е незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – „Венчър шилд България“ ЕООД – в съдебно заседание се представлява от адв. Д., която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., която счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.

218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 06.06.2022 г. в 18:34 часа товарен автомобил "Тойота Т." с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „Венчър Шилд България“ ЕООД се движел по автомагистрала „Т.“ с посока на движение от [населено място] хан към [населено място]. До бензиностанция „Петрол (1-ви километър)“ автомобилът бил заснет с автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта – С. М2-1196.

След извършена проверка в "Гаранционен фонд" относно наличието на сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" за горния автомобил, се установило, че към посочената дата - 06.06.2022 г. процесният автомобил няма валиден и действащ договор за сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Във връзка с това обстоятелство срещу „Венчър Шилд България“ ЕООД, бил издаден от СДВР Електронен фиш, Серия Г № 0043961, с който на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. на основание чл. 638, ал.4 вр. ал.1, т.2 КЗ за нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

Електронният фиш бил връчен срещу подпис на представител на дружеството –жалбоподател на 18.06.2022 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

При правилно установена фактическа обстановка, СРС е достигнал до изводи, които касационния състав споделя изцяло.

Според чл. 647, ал. 3, изр. първо от КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в Закона за движение по пътищата. По силата на посочената норма приложение следва да намери разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, вкл. регламентираните изисквания за изискуемото се съдържание на електронния фиш.

Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. второ от ЗДвП, електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

В настоящият случай издаденият електронен фиш, в хипотезата на установено с АТСС нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, не отговаря на императивните формални изисквания, визирани в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, по отношение на неговото съдържание. Липсва описание на нарушението от фактическа страна. Според посочената като нарушена разпоредба на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което: притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република

България и не е спряно от движение; това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор. Отговорността обаче, при неключването е предвидена в отделни санкционни норми, в чиито състав са включени различни обективиращи признаци. Първата от тях е чл. 638, ал. 1 от КЗ, според която нарушение е самото бездействие по неключване на изискуемия договор, а втората – тази на чл. 638, ал. 4 изисква и управление на автомобила, за който не е сключен договор от неговия собственик. Нормата на чл. 638, ал. 4 от КЗ допуска да се издаде електронен фиш за нарушение, изразяващо се в липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, но само при управление на моторно превозно средство. След като нарушението на задължението по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ е установено при управлението на автомобила и е заснето с АТСС, то следва в издадения електронен фиш да е изрично посочено, че автомобилът е бил управляван в момента на констатиране на нарушението. В случая безспорно се установява, че в електронния фиш липсва описание на съставомерното обстоятелството, че е установено управление на МПС, за което няма сключен и действащ застрахователен договор. Липсата на описание на нарушението ограничава възможността на нарушителя да разбере в извършване на какво точно нарушение е обвинен.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, съобразно представения по делото списък на разноските и доказателства за тяхното заплащане, в размер на 370 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3889/20.10.2022 г. по НАХД № 9178/2022 г. на СРС, НО 135 състав.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на „Венчър Шилд България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] разноски, представляващи адвокатско възнаграждение в размер на 370 /триста и седемдесет/лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.

ЧЛЕНОВЕ:

